

Algemene Subsidieverordening 2026 (ASV 2026)

Intitulé

Algemene Subsidieverordening 2026 (ASV 2026)

De raad van de gemeente Veere,

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 28 oktober 2025

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet en titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht;

besluit vast te stellen de:

Algemene Subsidieverordening 2026 (ASV 2026)

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. Eenmalige subsidie: subsidie die wordt verstrekt voor één of meer activiteiten die in beginsel van bepaalde duur zijn;
- b. Jaarlijkse subsidie: subsidie die wordt verstrekt per jaar of afgesproken aantal jaren;
- c. Europees steunkader: een mededeling, richtsnoer, kaderregeling, besluit of vrijstellingsverordening op het gebied van staatsteun die de Europese Commissie of de Raad van de Europese Unie, gelet op de artikelen 106, derde lid, 107, 108 of 109 van het Verdrag heeft vastgesteld;
- d. Onderneming: iedere eenheid, ongeacht haar rechtsvorm of wijze van financiering, die een economische activiteit uitoefent;
- e. Verdrag: Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- f. College: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Veere;
- g. Wet: Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2 Reikwijdte

Deze verordening is van toepassing op het verstrekken van subsidies door het college, met uitzondering van subsidies waarvoor bij aparte verordening een regeling is getroffen en subsidies als bedoeld in artikel 4:23, derde lid, van de wet (subsidie waarvoor geen wettelijke grondslag nodig is).

Artikel 3 Subsidieregeling

Het college kan bij nadere regeling (subsidieregeling) vaststellen welke activiteiten in aanmerking kunnen komen voor subsidie. Voor zover van toepassing, wordt hierin ook bepaald welke doelgroepen voor subsidie in aanmerking komen, hoe de subsidie wordt berekend en hoe de subsidiebedragen worden uitbetaald.

Artikel 4 Staatsteunregels

1. Als dat voor het voldoen aan een Europees steunkader noodzakelijk is, kan het college bij subsidieregeling afwijken van deze verordening en deze aanvullen.
 2. Bij subsidieregelingen waarbij is bepaald dat toepassing kan worden gegeven aan een Europees steunkader, verwijst de subsidieregeling naar dat steunkader.
 3. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, verwijst de verleningsbeschikking naar de toepasselijke bepalingen van het steunkader.
 4. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen alleen de activiteiten, doelstellingen, resultaten en kosten voor vergoeding in aanmerking die voldoen aan de eisen van het juiste steunkader.
 5. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen ondernemingen alleen in aanmerking voor zover de subsidieverstreking voldoet aan de voorwaarden van het juiste steunkader.
- Artikel 5 Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud
1. De gemeenteraad kan jaarlijks bij de vaststelling van de begroting besluiten tot het instellen van subsidieplafonds.
 2. Het college kan binnen de kaders van de begroting aanvullende subsidieplafonds per programmaonderdeel van de begroting vaststellen.
 3. Bij de vaststelling van een subsidieplafond en/of bij nadere regeling van het college wordt aangegeven op welke wijze het beschikbare bedrag wordt verdeeld.

4. Een subsidie ten laste van een begroting, die nog niet is vastgesteld, wordt verleend onder de voorwaarde dat voldoende middelen in de begroting beschikbaar worden gesteld. Indien hiervan sprake is, wordt in de verleningsbeschikking hierop gewezen.

Artikel 6 Aanvraag

1. Een aanvraag om subsidie wordt ingediend bij het college met behulp van een door of namens het college vastgesteld aanvraagformulier.
2. Bij de aanvraag legt de aanvrager in ieder geval de volgende gegevens over:
 - a. een beschrijving van de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd;
 - b. de doelen en resultaten welke met die activiteiten worden nagestreefd, en hoe de activiteiten daaraan bijdragen;
 - c. een begroting van en een dekkingsplan voor de kosten van deze activiteiten. Het dekkingsplan bevat een opgave van bij anderen aangevraagde subsidies of vergoedingen ten behoeve van dezelfde activiteiten, onder vermelding van de stand van zaken daarvan;
 - d. als de aanvrager een onderneming is:
 - een opgave van subsidies, vergoedingen of tegemoetkomingen in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die al zijn of zullen worden ontvangen voor de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd;
 - een verklaring met betrekking tot de-minimissteun (de-minimisverklaring);
 - e. als het een subsidie betreft die per jaar aan een rechtspersoon wordt verstrekt, de stand van de (egalisatie)reserves op het moment van de aanvraag.
3. Een rechtspersoon die voor de eerste keer subsidie aanvraagt, legt ook over: een exemplaar van de oprichtingsakte of de statuten, alsmede van het jaarverslag, de jaarrekening of de balans van het voorgaande jaar.
4. Het college is bevoegd ook andere dan de in het aanvraagformulier of bovenstaande leden genoemde gegevens op te vragen, indien die voor het nemen van een beslissing op de aanvraag noodzakelijk zijn.
5. Bij subsidieregeling kan van de voorgaande leden worden afgeweken en kunnen dan ook categorieën van ontvangers worden aangewezen waarvoor andere dan, of slechts enkele van de in de vorige leden genoemde gegevens worden verlangd.

Artikel 7 Aanvraagtermijn

1. Een aanvraag voor een eenmalige subsidie wordt uiterlijk 13 weken voor de aanvang van de activiteit(en) ingediend.
2. Een aanvraag voor een jaarlijkse subsidie tot € 25.000 wordt voor 1 oktober ingediend in het jaar voorafgaande aan het jaar, of de jaren waarop de subsidieaanvraag betrekking heeft.
3. Een aanvraag voor een jaarlijkse subsidie vanaf € 25.000 wordt ingediend voor 1 mei van het jaar voorafgaande aan het jaar, of de jaren waarop de subsidieaanvraag betrekking heeft.
4. Aanvragers van een jaarlijkse subsidie kunnen voor het verstrijken van de termijn gemotiveerd uitstel vragen voor het indienen van een aanvraag voor maximaal 8 weken.
5. Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden gesteld.
6. Aanvragen die te laat of onvolledig worden ingediend kunnen niet in behandeling worden genomen.

Artikel 8 Beslistermijn

1. Het college beslist op een volledige en juist ingediende eenmalige subsidie aanvraag binnen acht weken, welke termijn met ten hoogste acht weken kan worden verlengd.
2. Het college beslist op een volledige en juist ingediende jaarlijkse aanvraag na vaststelling van de gemeentebegroting, maar voor 1 januari van het kalenderjaar waarop de aanvraag betrekking heeft.
3. Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden gesteld.
4. Bij aanvragen om een subsidie die overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het Verdrag als staatsteun worden aangemeld bij de Europese Commissie wordt de termijn verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen.

Artikel 9 Meerjarige verlening

1. Het college kan bij nadere regeling bepalen voor wie en onder welke voorwaarden de mogelijkheid bestaat om een jaarlijkse subsidie voor meer dan één jaar te verlenen;

2. Het college kan een jaarlijkse subsidie verlenen voor maximaal vier jaar, met inachtneming van artikel 5, vierde lid.
3. In de nadere regeling en/of bij de verleningsbeschikking wordt aangegeven op welke wijze de ontvanger tussentijds verantwoording dient af te leggen.

Artikel 10 Weigeringsgronden

1. Naast de gevallen genoemd in artikel 4:25, tweede lid en artikel 4:35 van de wet, kan het college de subsidie weigeren, als naar oordeel van het college:
 - a. de te subsidiëren activiteiten niet of niet in overwegende mate gericht zijn op de gemeente of haar ingezetenen of als ze onvoldoende ten goede komen aan de gemeente of haar ingezetenen;
 - b. niet is aangetoond dat de subsidie noodzakelijk is voor het verrichten van de activiteiten waarvoor deze wordt aangevraagd, dat wil zeggen als de aanvrager ook zonder subsidie de activiteit(en) kan realiseren;
 - c. de aanvrager activiteiten waarvoor subsidie is aangevraagd wil verrichten die niet passen binnen het beleid van de gemeente, onder meer het duurzaamheidsbeleid;
 - d. de aanvraag niet voldoet aan nadere regels die zijn gesteld om voor subsidie in aanmerking te komen;
 - e. de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd uitsluitend of overwegend gericht zijn op het uitdragen van overtuigingen en denkbeelden van religieuze, levensbeschouwelijke of politieke aard;
 - f. de aanvrager haar activiteiten niet open heeft gesteld voor alle groeperingen zonder onderscheid naar ras, land van herkomst, godsdienst, levensovertuiging, sekse of seksuele geaardheid;
 - g. de aanvrager de activiteit(en) met winstoogmerk verricht;
 - h. de subsidieverstrekking in strijd zou zijn met een wettelijk voorschrift;
 - i. de subsidieverstrekking niet is toegestaan totdat de Europese Commissie met toepassing van artikel 108, derde lid, van het Verdrag heeft vastgesteld dat de subsidie verenigbaar is met de interne markt;
 - j. in de bij de betrokken subsidieregeling bepaalde gevallen.
2. Naast het vorige lid weigert het college de subsidie in ieder geval:
 - a. als de Europese Commissie overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het Verdrag heeft vastgesteld dat de subsidie onverenigbaar is met de interne markt, of
 - b. als het betreft een aanvrager tegen wie een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge een eerdere beschikking van de Europese Commissie waarin de steun van Nederland onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt is verklaard.
3. Naast het vorige lid weigert het college de subsidie ook als de subsidieverstrekking in strijd zou zijn met een Europees steunkader omdat:
 - a. subsidie verstrekt zou worden aan een aanvrager die een onderneming drijft die in moeilijkheden verkeert als bedoeld in het desbetreffende steunkader, of
 - b. de subsidie geen stimulerend effect heeft als bedoeld in het desbetreffende steunkader.

Artikel 11 Verantwoording

Voor zover dit niet is bepaald bij subsidieregeling, wordt bij de verleningsbeschikking vermeld op welke wijze de subsidieontvanger de besteding van de subsidie dient te verantwoorden.

Artikel 12 Bevoorschotting

Indien besloten wordt tot bevoorschotting van de subsidie, worden in de verleningsbeschikking de hoogte en de termijnen van de voorschotten bepaald.

Artikel 13 Algemene verplichtingen van de subsidieontvanger

1. Als aannemelijk is dat een of meer van de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend niet, niet tijdig of niet geheel zullen worden verricht of dat niet, niet tijdig of niet geheel aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen zal worden voldaan, meldt de subsidieontvanger dat onverwijld schriftelijk aan het college.
2. Een subsidieontvanger informeert het college onverwijld schriftelijk over:
 - a. beslissingen of procedures die zijn gericht op de beëindiging van de activiteiten;
 - b. relevante wijzigingen in de financiële en organisatorische verhouding met derden;
 - c. ontwikkelingen die ertoe kunnen leiden dat de subsidieontvanger de aan de subsidie verbonden verplichtingen niet, niet tijdig of niet geheel zal kunnen nakomen;

d. wijziging van de statuten voor zover het betreft de vorm van de gesubsidieerde rechtspersoon, de persoon van de bestuurder of bestuurders, en het doel van de rechtspersoon.

Artikel 14 Aan een subsidie te verbinden bijzondere verplichtingen

1. Bij eenmalige subsidies hoger dan € 50.000, verleend voor activiteiten die meer dan een jaar in beslag nemen, kan de verplichting worden opgelegd tot het tussentijds afleggen van rekening en verantwoording over de tot dan verrichte activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten. De verantwoording wordt niet vaker dan één keer per jaar verlangd.
2. Bij subsidieregeling of verleningsbeschikking kunnen aan de subsidieontvanger ook andere verplichtingen dan genoemd in artikel 4:37, eerste lid, van de wet worden opgelegd, voor zover deze strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie. In de toelichting bij de subsidieregeling wordt uiteengezet waarom daartoe wordt overgegaan.
3. Bij subsidieregeling kunnen verplichtingen die niet strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie aan de subsidie worden verbonden, voor zover deze verplichtingen betrekking hebben op de wijze waarop of de middelen waarmee de gesubsidieerde activiteit wordt verricht. In de toelichting bij de subsidieregeling wordt uiteengezet waarom daartoe wordt overgegaan.
4. Bij subsidieregeling of verleningsbeschikking kan worden bepaald dat de subsidieontvanger, voor zover het verstrekken van de subsidie heeft geleid tot vermogensvorming, daarvoor aan het college een vergoeding verschuldigd is als zich een gebeurtenis voordoet als bedoeld in artikel 4:41, tweede lid, van de wet. Daarbij wordt ook aangegeven hoe de hoogte van de vergoeding wordt bepaald.

Artikel 15 Verstrekking en verantwoording subsidies tot en met € 5.000

1. Subsidies tot en met € 5.000 worden door het college direct vastgesteld.
2. Bij de vaststellingsbeschikking kan de subsidieaanvrager worden verplicht om op de daarbij aangegeven wijze aan te tonen dat de activiteiten waarvoor de subsidie wordt verstrekt zijn verricht en dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen.

Artikel 16 Verantwoording subsidies vanaf € 5.000

1. Bij subsidies vanaf € 5.000, dient de subsidieontvanger een aanvraag tot vaststelling in bij het college:
 - a. Bij een eenmalige subsidie, uiterlijk 4 maanden na het verricht zijn van de activiteit(en). Tenzij bij de subsidieverlening een andere termijn is gesteld;
 - b. Bij een jaarlijkse subsidie, uiterlijk vóór 1 mei in het jaar na afloop van het kalenderjaar waarvoor de subsidie is verleend. Tenzij bij de subsidieverlening een andere termijn is gesteld.
2. De aanvraag tot subsidievaststelling bevat:
 - a. een inhoudelijk verslag waaruit blijkt in hoeverre de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht en aan de verplichtingen is voldaan;
 - b. een overzicht van de gesubsidieerde activiteiten en de hieraan verbonden uitgaven en inkomsten (financieel verslag of jaarrekening);
 - c. een financiële balans van het afgelopen subsidietijdvak met een toelichting daarop.
 - d. bij subsidies vanaf € 50.000 tot € 500.000 een beoordelende accountantsverklaring en boven € 500.000 een controlerende accountantsverklaring, indien dit in de verleningsbeschikking is bepaald.
3. Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden vastgesteld of andere gegevens worden verlangd.

Artikel 17 Vaststelling subsidies van meer dan € 5.000

1. Het college stelt binnen 13 weken na ontvangst van een volledige en juiste aanvraag tot subsidievaststelling de subsidie vast.
2. Het college kan deze termijn voor ten hoogste 3 maanden verlengen.
3. Het college kan de subsidie lager vast stellen dan verleend en besluiten de subsidie geheel of gedeeltelijk niet uit te betalen, terug te vorderen of te verrekenen.
4. Als een aanvraag tot subsidievaststelling niet voor het tijdstip, genoemd in artikel 16 is ontvangen, stelt het college de subsidieontvanger schriftelijk een nieuwe termijn. Als de aanvraag niet binnen deze termijn wordt ingediend, gaat het college over tot ambtshalve vaststelling.
5. Aanvragers kunnen voor het verstrijken van de uiterste datum gemotiveerd om uitstel vragen voor het indienen van een aanvraag tot subsidievaststelling voor maximaal 8 weken.

Artikel 18 Reservevorming

1. Bij de aanvraag van een jaarlijkse subsidie kan toestemming voor reservevorming worden gevraagd.
2. Bij verleningsbeschikking wordt bepaald of de subsidieontvanger van een jaarlijkse subsidie een bestemmingsreserve of een egalisatiereserve als bedoeld in artikel 4:72, eerste lid, van de wet mag of moet vormen.
3. Bij subsidieregeling kunnen nadere regels over reservevorming worden vastgesteld.

Artikel 19 Hardheidsclausule

Het college handelt overeenkomstig deze verordening, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de verordening te dienen doelen.

Artikel 20 Slotbepalingen

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2026.
2. De Algemene Subsidieverordening Veere 2020 wordt per 1 januari 2026 ingetrokken, met uitzondering van het bepaalde in het derde lid.
3. Op aanvragen om subsidie die zijn ingediend voor deze datum zijn de bepalingen van de Algemene Subsidieverordening Veere 2020 van toepassing.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: Algemene Subsidieverordening 2026 of ASV 2026.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Veere, gehouden op 11 december 2025

Domburg 11 december 2025,

De Griffier, De Voorzitter

Bijlage 1 Artikelsgewijze toelichting bij de Algemene Subsidieverordening 2026

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit artikel is een aantal definities opgenomen. Deze definities gelden niet alleen voor deze verordening, maar ook voor de hierop te baseren subsidieregelingen. Deze definities hoeven dus niet nogmaals in de verschillende subsidieregelingen opgenomen te worden. Ook kan hier niet van worden afgeweken.

Er is geen definitie opgenomen van subsidie. Wat onder een subsidie moet worden verstaan, is omschreven in artikel 4:21 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Kenmerken van een subsidie zijn dat er aanspraak is op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager, anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten. Overigens: ook garanties en leningen kunnen onder het subsidiebegrip vallen.

Bij de begrippen wordt wel onderscheid gemaakt tussen twee vormen van subsidies: eenmalige en jaarlijkse subsidies. Eenmalige subsidies zijn subsidies voor een activiteit van bepaalde duur. Te denken valt aan subsidies die worden gegeven voor door de subsidieontvanger te realiseren bijzondere projecten, zoals bijvoorbeeld een kunstmanifestatie. Eenmalige subsidies hebben een looptijd die afhankelijk is van de duur van het project en kunnen onder omstandigheden dus een looptijd hebben van langer dan een jaar. De jaarlijkse subsidie heeft veelal betrekking op voortdurende activiteiten van een instelling. Hierbij kan worden gedacht aan een bijdrage in de jaarlijkse exploitatie van een instelling ten behoeve van een verrichten van activiteiten die voor subsidie in aanmerking komen. Een jaarlijkse subsidie kan ook meerjarig worden verleend. Zie voor deze verleningsoptie verder artikel 9 van de verordening en de toelichting bij dat artikel. Het onderscheid tussen eenmalige en jaarlijkse subsidies wordt gebruikt voor het bepalen van de indieningstermijnen van de subsidieaanvraag en de eventuele subsidieverantwoording achteraf.

Ook zijn de begrippen Europees steunkader, onderneming en verdrag gedefinieerd in verband met de toetsing van subsidies aan Europese staatssteunregels. Zie hierover verder artikel 4 van de verordening en de toelichting bij dat artikel.

Artikel 2 Reikwijdte verordening

In dit artikel wordt aangegeven dat de subsidieverordening van toepassing is op alle subsidies, met uitzondering van subsidies waarvoor bij afzonderlijke verordening een uitputtende regeling is getroffen en subsidies waarvoor overeenkomstig artikel 4:23, derde lid, van de Awb, geen wettelijke grondslag nodig is.

De hoofdregel is dat een subsidieverstreking gebaseerd moet zijn op een wettelijk voorschrift (artikel 4:23, eerste lid, van de Awb). Deze eis komt voort uit de wens van de wetgever dat de rechtszekerheid van de subsidieaanvrager en subsidieontvanger voldoende gewaarborgd wordt. Tevens wordt hiermee een doelmatige besteding van overheidsuitgaven nagestreefd. Voor gemeenten betekent dit dat de subsidieverstreking moet zijn gebaseerd op een verordening (van de gemeenteraad) of een subsidie-regeling (nadere regels van het college).

Op de hoofdregel dat de subsidieverstreking moet zijn gebaseerd op een wettelijk voorschrift bestaan, op grond van het derde lid van artikel 4:23 van de Awb, een aantal uitzonderingen. Er geldt bijvoorbeeld een uitzondering voor spoedeisende subsidieverstreking, subsidieverstreking op grond van een begrotingspost en incidentele subsidieverstreking.

Spoedeisende subsidieverstreking

Een bestuursorgaan mag, wanneer er een wettelijk voorschrift in voorbereiding is, vooruitlopend op de totstandkoming hiervan alvast beginnen met het verlenen van de subsidie. Van deze bevoegdheid om zonder grondslag te subsidiëren kan gedurende maximaal één jaar gebruik worden gemaakt. Het doel van deze uitzondering is te voorkomen dat de slagvaardigheid van de overheid bij het inzetten van het subsidie-instrument onnodig wordt belemmerd.

Subsidieverstreking op grond van een begrotingspost

Er is geen wettelijk voorschrift vereist als de begroting de subsidieontvanger en het bedrag waarop de subsidie ten hoogste kan worden vastgesteld vermeldt. De vermelding van de subsidieontvanger en het bedrag kan overigens ook in de toelichting bij de begroting worden gedaan. Subsidieverstreking op grond van een begrotingspost kan bijvoorbeeld handig zijn bij subsidies die, veelal structureel, slechts aan één of enkele subsidieontvangers worden verstrekt. Door in de begroting of de toelichting de subsidieontvanger en het bedrag te vermelden, is publieke controle mogelijk en kan een wettelijke regeling achterwege blijven. Een nadeel van deze vorm is dat als er andere partijen voor dezelfde activiteiten subsidie vragen, een weigering lastig te motiveren is. Deze vorm van subsidiëren is daarom

alleen aan te bevelen als het (nagenoeg uitgesloten is dat anderen dan de al bekende instelling de activiteit gaan verrichten).

Incidentele subsidieverstreking

In incidentele gevallen kan ook worden afgeweken van de hoofdregel. Een incidentele subsidie is een subsidie die in beginsel eenmalig wordt toegekend, in elk geval niet structureel. Voorbeelden: een Koningsdagconcert of zakloopwedstrijd ter gelegenheid van de troonswisseling, of verdubbeling van de opbrengst van een collecte voor de slachtoffers van een ramp die in de gemeente veel indruk heeft gemaakt. Subsidie voor een activiteit die een permanent of repetitief karakter heeft (elk jaar, elke twee jaar bijvoorbeeld), is niet incidenteel als het in de rede ligt ook in de toekomst te blijven subsidiëren. Maar één of twee keer subsidiëren in afwachting van de beslissing over de vraag of er een nadere regeling zal worden getroffen, wordt ook wel als incidenteel behandeld.

Artikel 3. Subsidieregeling

Met dit artikel krijgt het college de bevoegdheid om in nadere regels, hier subsidieregeling genoemd, te bepalen welke activiteiten in aanmerking kunnen komen voor subsidie. Voor zover van toepassing, wordt hierin ook bepaald welke doelgroepen voor subsidie in aanmerking komen, hoe de subsidie wordt berekend en hoe de subsidiebedragen worden uitbetaald.

In andere artikelen van de ASV worden andere bevoegdheden gedelegeerd die betrekking hebben op de inhoud van de subsidieregeling: het afwijken van termijnen, het verbinden van bepaalde verplichtingen aan de subsidie en de wijze van verdelen van het subsidieplafond. Voor zover het college geen gebruik maakt van de bevoegdheid om nadere regels vast te stellen is het slechts in beperkte mate mogelijk om subsidies te verstrekken. De hoofdregel van de Awb is namelijk dat subsidieverstreking gebaseerd moet zijn op een wettelijk voorschrift, zoals een subsidieregeling, waarin de te subsidiëren activiteiten staan vermeld. Subsidieregelingen zijn algemeen verbindende voorschriften en moeten daarom digitaal gepubliceerd worden (artikel 139 Gemeentewet).

Artikel 4. Staatssteunregels

Staatssteun is in principe verboden (artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)). Er is sprake van staatssteun als financiële steun aan een onderneming (subsidies, garanties, leningen, korting op de grondprijs, etc.) voldoet aan de hierna volgende criteria uit het staatssteunverbod:

- Er is sprake van overheidsmiddelen die aan een onderneming worden verleend. Een onderneming is een entiteit die economische activiteiten verricht. Eenheden die uitsluitend een typische overheidstaak zonder economisch karakter verrichten (activiteiten van puur sociale aard of het uitoefenen van overheidsgezag), zijn geen ondernemingen. Steun aan burgers houdt geen staatssteun in, mits de steun niet indirect alsnog bij een onderneming terechtkomt;
- De steun geeft de onderneming een economisch voordeel dat niet via de normale commerciële weg zou zijn verkregen (non-marktconformiteit);
- De steun is selectief: deze geldt voor één of enkele ondernemingen, een specifieke sector of regio; en
- De steun vervalst de mededinging (in potentie) en leidt of dreigt te leiden tot een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer in de Europese Unie.

Deze criteria zijn cumulatief. Als niet aan alle punten wordt voldaan, is er geen sprake van staatssteun. Staatssteunregels zijn ook van toepassing op subsidies waarvoor geen wettelijke grondslag nodig is, zoals begrotingssubsidies en incidentele subsidies.

Als sprake is van staatssteun, maar een gemeente toch bepaalde activiteiten door middel van subsidie wil bevorderen omdat die goed aansluiten bij het beleid, is het vaak mogelijk om steun te verstrekken op basis van een vrijstelling. Als een vrijstelling niet mogelijk is, kan goedkeuring van de Europese Commissie worden verkregen via een formele melding. Regels hiervoor zijn uitgewerkt in het VWEU, vrijstellingsverordeningen, kaderregelingen, richtsnoeren en mededelingen (het Europees steunkader).

Kortweg kan hierover opgemerkt worden:

- Steun die past onder de de-minimisverordening wordt niet beschouwd als staatssteun.
- Veelgebruikte andere vrijstellingen zijn de algemene groepsvrijstellingsverordening (AGVV), de MKB-landbouwvrijstelling en de vrijstelling voor diensten van algemeen economisch belang.
- Valt de subsidie niet binnen de reikwijdte van één van de vrijstellingen voor staatssteun, maar voldoet deze wel aan een nationaal kader van goedgekeurde steun, dan is de staatsteun toegestaan.
- Valt de subsidie niet binnen de reikwijdte van één van de vrijstellingen voor staatssteun of een nationaal kader, dan is hiervoor eerst goedkeuring van de Europese Commissie nodig. Goedkeuring kan worden verkregen als de steun past onder een kaderregeling of richtsnoer.
- Als de steun daar niet onder past, kan de Europese Commissie goedkeuring verlenen op basis van de uitzonderingen op het verbod uit artikel 107, tweede en derde lid, van het VWEU. Essentieel in dit verband is de zogenaamde stand-still-bepaling van artikel 108, derde lid, van het VWEU: de voorgenomen

steun mag niet tot uitvoering worden gebracht voordat de Europese Commissie deze heeft goedgekeurd. Doet de gemeente dit toch dan kan de Europese Commissie in een beschikking tot de lidstaat terugvordering van verleende staatssteun gelasten. De lidstaat en de gemeente en de begunstigde onderneming, kunnen tegen de beschikking van de Europese Commissie beroep instellen bij het Gerecht van Eerste Aanleg.

- De lidstaat dient de terugvorderingsplicht op basis van eigen rechtsregels neer te leggen bij de gemeente die steun verleende. Terugvordering van de staatssteun kan ook door de concurrent (van de door de steunmaatregel begunstigde onderneming) worden gevorderd in een procedure voor de nationale rechter tegen de gemeente, los van wat de Europese Commissie in een dergelijk geval doet. Bij de toepassing van de stand-still-bepaling kan de nationale rechter bovendien schadevergoeding toekennen aan particulieren (zoals genoemde concurrent) die door de onrechtmatige staatssteun in hun belangen zijn geschaad.

Om subsidies onder een Europees steunkader te brengen moet de subsidie op het toepasselijke steunkader worden toegesneden. Daarbij kan het nodig zijn dat er in de subsidieregeling afgeweken wordt van de ASV, of dat deze aangevuld wordt. Het eerste lid maakt het college daartoe bevoegd. Het tweede en derde lid zijn een uitvloeisel van de eis van de Europese Commissie dat in subsidieregelingen en -beschikkingen die gebruik maken van het Europees steunkader, het toepasselijke kader expliciet wordt vermeld. Als sprake is van steun die valt onder een Europees steunkader, kunnen uiteraard alleen de activiteiten, doelstellingen, resultaten en kosten voor subsidie in aanmerking komen voor zover die voldoen aan de eisen en voorwaarden van het betreffende steunkader (vierde lid). Net zo goed als dat bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, kunnen ondernemingen alleen in aanmerking komen als de subsidieverstreking voldoet aan de voorwaarden van het desbetreffende steunkader (vijfde lid).

Artikel 5 Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud

Ingevolge het eerste lid kan de raad subsidieplafonds per programma (beleidsterrein) van de programmabegroting vaststellen. In de regel valt dit qua tijdstip samen met de vaststelling van de programmabegroting. Een subsidieplafond heeft als doel om voor een bepaald programma (beleidsterrein) van de programmabegroting een maximum aan subsidiebudget vast te stellen. Het tweede lid maakt mogelijk dat het college in nadere regels voor bepaalde onderdelen van de door de raad vastgestelde programma's van de programmabegroting aanvullende subsidieplafonds kan vaststellen. In het derde lid wordt geregeld, dat indien voor een subsidieplafond wordt gekozen, verdeelregels van het beschikbaar gestelde subsidiebudget worden opgenomen. Er zijn verschillende mogelijkheden. De meest eenvoudige vorm is een verdeelmechanisme op volgorde van binnenkomst, "wie het eerst komt, het eerst maalt", waarbij aanvragen in volgorde van ontvangst van de volledige aanvraag worden behandeld. Een andere mogelijkheid is dat alle gegadigden zich voor een bepaalde datum moeten melden en dat het beschikbare bedrag volgens een bepaalde sleutel over alle aanvragen wordt verdeeld. Of dat wordt gekeken welke aanvragen de meest urgente of de meest nuttige zijn en ook loting is toegestaan. Met het oog op de rechtszekerheid verlangt de Awb, dat de (aanvullende) subsidieplafond(s) en de wijze van verdeling van de beschikbare middelen voor subsidiering bekend wordt gemaakt, vóórdat deze ingaat. Zo kunnen potentiële aanvragers tijdig weten hoeveel geld beschikbaar is. Maar vooral van belang is, dat subsidieaanvragen zonder nadere motivering kunnen worden afgewezen op het moment dat het subsidieplafond bereikt is. Indien het voor subsidie beschikbare subsidiebudget uitsluitend op de programmabegroting vermeld staat en de gemeente deze bedragen niet als zijnde subsidieplafonds heeft gepubliceerd, kan de gemeente subsidieaanvragen niet ongemotiveerd weigeren wegens het bereiken van het plafond. Als de programmabegroting nog niet is vastgesteld en er formeel dus nog geen financiële ruimte door de raad beschikbaar is gesteld, wordt een subsidie slechts verleend onder de voorwaarde dat de raad daarvoor geld beschikbaar zal stellen, het zogenoemde begrotingsvoorbehoud (lid 4).

Artikel 6 Aanvraag

Ingevolge artikel 4:29 Awb begint het subsidieproces met een aanvraag. Wat een aanvraag is en aan welke eisen deze moet voldoen staat in afdeling 4.1.1 van de Awb.

Het uitgangspunt is dat de aanvrager zijn aanvraag digitaal indient bij de gemeente. In het tweede en derde lid is bepaald welke stukken en gegevens bij de aanvraag overgelegd dienen te worden. Bij een subsidie aan een onderneming moet voorkomen worden dat subsidie wordt verleend die niet in overeenstemming is met de regels over staatssteun. Daarom zijn een tweetal aanvraagvereisten opgenomen die specifiek voor ondernemingen gelden. Ten eerste, om ontoelaatbare cumulatie te voorkomen wordt een overzicht gevraagd van subsidies, vergoedingen of tegemoetkomingen in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd die al zijn of zullen worden ontvangen voor de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd. Een subsidie kan namelijk ook uit een garantie, lening, korting op de grondprijs, enzovoort bestaan. Ten tweede, om subsidie onder een de-minimisverordening te kunnen verlenen moet de onderneming om een de-minimisverklaring gevraagd worden. Op basis van een ingeleverde de-minimisverklaring dient het college te controleren of verlenen van de subsidie in overeenstemming is met de de-minimisverordening. Wanneer het noodzakelijk is voor een juiste beoordeling van de

subsidie kan het college ten allen tijde daarnaast nog andere gegevens opvragen bij de aanvrager van de subsidie (lid 4). Bij subsidieregeling kan het college besluiten af te wijken van dit artikel, bijvoorbeeld door voor aanvragen om bepaalde subsidies meer, minder of andere gegevens en bescheiden te verlangen (lid 5).

Artikel 7 Aanvraagtermijn

De aanvraagtermijnen zijn afhankelijk van het soort subsidie en de hoogte van de subsidie. Er wordt onderscheid gemaakt tussen eenmalige subsidies en jaarlijkse subsidies. En bij jaarlijkse subsidies wordt onderscheid gemaakt tussen subsidies tot en vanaf € 25.000. Bij subsidieregeling kan het college besluiten af te wijken van de aanvraagtermijnen die vastgesteld zijn in het eerste tot en met derde lid (vierde lid).

Tevens wordt uitdrukkelijk opgemerkt dat het college, op grond van de Awb, aanvragen die te laat worden ontvangen of niet volledig niet in behandeling hoeft te nemen.

Artikel 8 Beslistermijn

Hier worden de termijnen gegeven waarbinnen het college gehouden is te beslissen op een aanvraag voor subsidie. In de Awb staan geen strikte beslistermijnen op een aanvraag om subsidie. Ook hierbij is onderscheid gemaakt tussen eenmalige en jaarlijkse subsidies. Bij subsidieregeling kan het college besluiten af te wijken van de beslistermijnen die vastgesteld zijn in het eerste en tweede lid (derde lid). De beslistermijn bij aanvragen om een subsidie die bij de Europese Commissie aangemeld worden, wordt verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen (vierde lid). Dit om te voorkomen dat subsidie wordt verleend die niet in overeenstemming is met de artikelen 107 en 108 van het VWEU en vervolgens teruggevorderd dient te worden.

Artikel 9 Meerjarige verlening

Gebruikelijk is het een subsidie te verlenen voor een jaar. Het college is echter bevoegd om nadere regels te stellen om te bepalen wie onder welke voorwaarden een meerjarige subsidie kan ontvangen (lid 1). Meerjarige subsidies worden eigenlijk alleen verleend voor activiteiten van instellingen die al hun nut hebben bewezen en het vertrouwen van de gemeente genieten. Uitgangspunt daarbij is dat de keuze voor meerjarig subsidiëren niet alleen vanuit oogpunt van administratieve lastenverlichting wordt gemaakt. Het moet onomstreden zijn dat de activiteit bijdraagt aan een lange-termijn beleidsambitie van de gemeente. En dat er ook meerdere jaren nodig zijn om een vooraf afgesproken beleidsambitie te bereiken met behulp van de betreffende activiteit. Bovendien moet worden vastgesteld dat de meerwaarde voor de organisatie ook zit in de zekerheid van subsidiëring over een langere periode, omdat dit voor hen van belang is bij grote investeringen om de activiteit uit te kunnen (blijven) voeren. Dit borgt dat sprake is van een zekere continuïteit in de activiteit waarvoor subsidie wordt verleend. Een en ander betekent dat eigenlijk alleen een klein aantal activiteiten van enkele organisaties in aanmerking kunnen komen voor meerjarige subsidies. Een jaarlijkse subsidie kan voor maximaal vier jaar worden verleend. Bij een meerjarige verlening is nadrukkelijk artikel 5, vierde lid, van toepassing: besluit de gemeenteraad tot wijziging van het beleid door in de programmabegroting minder of geen geld meer beschikbaar te stellen, dan is dat hierdoor afgedekt (lid 2). Een meerjarige verlening sluit overigens niet uit dat jaarlijks verantwoordelijk wordt afgelegd over de ontvangen en bestede gelden. De wijze waarop die tussentijdse verantwoording wordt vormgegeven, legt het college vast in de verleningsbeschikking (lid 3).

Artikel 10 Weigeringsgronden

In dit artikel worden de algemeen geldende weigeringsgronden van de artikelen 4:25, tweede lid, en 4:35 van de Awb, met nadere op de praktijk toegesneden gronden aangevuld. Dit zijn facultatieve weigeringsgronden. Het college kan in deze gevallen weigeren, maar is daartoe niet verplicht. Het gaat om de onderdelen a t/m j van lid 1. De meeste spreken voor zich. Onderdeel b geeft de mogelijkheid de subsidie te weigeren als de aanvrager over voldoende eigen middelen beschikt.

Onder i is een weigeringsgrond opgenomen waarmee het college een aanvraag kan weigeren als subsidieverstrekking niet is toegestaan dan nadat deze overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het VWEU (de meldingsprocedure) is goedgekeurd door de Europese Commissie. Het gaat hier om subsidieverstrekking die in beginsel niet ongeoorloofd is vanwege strijdigheid met de toepasselijke cumulatierregels of overschrijding van het toegestane bedrag aan de-minimissteun. In deze gevallen kan het college of weigeren de subsidie te verstrekken of de subsidie melden bij de Europese Commissie om langs deze weg goedkeuring te verkrijgen. Als het college besluit over te gaan tot melding, dan wordt in verband met de standstill-verplichting de beslistermijn verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen. Als de Europese Commissie besluit de voorgenomen subsidieverstrekking niet goed te keuren, dan zal het college de aanvraag alsnog weigeren (zie het tweede lid, onder a). Een subsidie die is of kan worden goedgekeurd kan uiteraard ook op een andere grond worden geweigerd. Als de Europese Commissie tot het oordeel is gekomen dat een subsidie niet in overeenstemming is met de artikelen 107 en 108 van het VWEU, dan moet de verleende subsidie ingetrokken en teruggevorderd worden (inclusief rente). Dit op grond van artikel 3 van de Wet terugvordering staatssteun. Een

bepaling daarover in de (model-)ASV (2013) is daarvoor niet nodig, omdat deze verplichting rechtstreeks uit de Wet terugvordering staatssteun voortvloeit.

Onderdeel j geeft het college de bevoegdheid in een subsidieregeling nog andere weigeringsgronden op te nemen, bijvoorbeeld weigeringsgronden die specifiek met de te subsidiëren activiteiten samenhangen. Een subsidie kan ook (geweigerd en) ingetrokken worden in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet Bibob. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 6 van die wet.

Ondanks dat er sprake is van staatssteun is het soms mogelijk om steun te verstrekken op basis van een vrijstellingsverordening, waardoor het college kan volstaan met een lichte kennisgevingsprocedure. Als dat niet mogelijk is, kan goedkeuring van de Europese Commissie gevraagd worden via een formele aanmelding. Als de Europese Commissie de steun echter niet goedkeurt, dan moet het college overgaan tot weigering (vandaar de verplichte weigeringsgrond in het tweede lid, onder a).

Bepaalde Europese steunkaders verbieden – als er een bevel tot terugvordering uitstaat – alleen het verlenen van staatsteun onder de betreffende verordening; niet het verlenen van subsidies in het algemeen. Door de in het tweede lid, onder b, gekozen formulering van de weigeringsgrond in combinatie met het verplichtende karakter komt het in de ASV echter neer op een verbreding van de weigeringsgrond tot het verlenen van subsidies in het algemeen (als er een bevel tot terugvordering uitstaat).

In het derde lid is een absolute weigeringsgrond opgenomen voor die gevallen dat overgaan tot subsidieverstrekking strijdigheid op zou leveren met een Europees steunkader omdat er dan subsidie verstrekt zou worden aan een aanvrager die een onderneming drijft die in moeilijkheden verkeert als bedoeld in het toepasselijke steunkader of omdat de betreffende subsidie geen stimulerend effect heeft als bedoeld in het toepasselijke steunkader. Een onderneming wordt naar oordeel van de Europese Commissie beschouwd als een onderneming in moeilijkheden wanneer zij, zonder overheidsingrijpen, op korte of middellange termijn vrijwel zeker gedoemd is te verdwijnen. Meer informatie over dit begrip is te vinden in paragraaf 2.2 van de Richtsnoeren (van de Europese Commissie) voor reddings- en herstructureringssteun aan niet-financiële ondernemingen in moeilijkheden (2014/C 249/01). Dat er sprake moet zijn van een stimulerend effect houdt in beginsel in dat de begunstigde aanvrager door de steun in staat wordt gesteld activiteiten of projecten uit te voeren die zij anders – zonder de steun – niet had uitgevoerd. Ook houdt het in beginsel in dat de steun niet mag worden verleend voordat de activiteit wordt gestart.

Artikel 11 Verantwoording

Voor zover dit niet is bepaald bij subsidieregeling, moet de verleningsbeschikking vermelden of en zo ja op welke wijze de subsidieontvanger de besteding van de subsidie dient te verantwoorden.

Artikel 12 Bevoorschotting

Indien besloten wordt tot bevoorschotting van de subsidie, worden in de verleningsbeschikking de hoogte en de termijnen van de voorschotten bepaald.

Artikel 13 Algemene verplichtingen van de subsidieontvanger

Dit artikel bevat een meldingsplicht (eerste lid) en informatieplicht (tweede lid) die voor alle subsidieontvangers geldt. Met 'schriftelijk' in het eerste lid is meer bedoeld dan 'op papier geschreven'. De melding kan ook digitaal worden gedaan als het college de digitale weg open heeft gesteld. De meldingsplicht is een tegenhanger van het geven van meer vertrouwen in de vorm van onder andere het niet standaard verantwoording afleggen bij subsidies tot € 5.000. De subsidieontvanger is verplicht tijdig te melden bij de gemeente als het aannemelijk is dat de gesubsidieerde activiteit niet, niet tijdig, niet geheel of niet volgens alle daaraan verbonden verplichtingen zal worden verricht. In dat geval zal de subsidie lager of op nihil worden vastgesteld of zullen nadere afspraken worden gemaakt over het aanpassen van de verplichtingen, bijvoorbeeld het geven van meer tijd voor de uitvoering van de activiteiten. Bij het niet voldoen aan de meldingsplicht kan, indien dat achteraf mocht blijken, met toepassing van artikel 4:49 Awb alsnog de subsidie vaststelling worden ingetrokken, omdat de ontvanger wist en behoorde te weten dat de vaststelling onjuist was. Terugvordering van de subsidie, inclusief wettelijke rente van het hele subsidiebedrag, kan in zo'n geval proportioneel worden geacht, omdat de ontvanger dan misbruik maakte van het gegeven vertrouwen, dan ten grondslag ligt aan de subsidieverordening. Met het tweede lid wordt beoogd te voorkomen dat voor de gemeente belangrijke activiteiten door financiële tegenvallers niet of niet volledig kunnen worden uitgevoerd. Door de subsidieontvanger in die gevallen te verplichten het college te informeren, kan het college daarop bijsturen.

Artikel 14 Aan een subsidie te verbinden bijzondere verplichtingen

Dit artikel bevat een bevoegdheidsgrondslag voor het college om aan de subsidie bepaalde 'bijzondere' verplichtingen te verbinden, in aanvulling op wat reeds mogelijk is op grond van de Awb (zie artikel 4:37 van de Awb).

Wat betreft het tweede en derde lid wordt het creëren van deze mogelijkheid onder bepaalde voorwaarden geboden door de artikelen 4:38 (voor zover het betreft verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie) en 4:39 (voor zover het betreft verplichtingen die niet strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie) van de Awb. In beginsel dient de ASV hiervoor een uitdrukkelijke grondslag te bieden, of – in het geval van verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie – de verleningsbeschikking.

Het tweede lid ziet op de verplichtingen die verband houden met de verwezenlijking van het doel van de subsidie. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan eisen inzake de deskundigheid van de personen die de te subsidiëren activiteit uit zullen voeren.

Het derde lid maakt het mogelijk om verplichtingen op te leggen die niet strekken tot verwezenlijking van het eigenlijke doel van de gesubsidieerde activiteit. Het betreft echter geen vrijbrief, deze verplichtingen moeten wel enig verband houden met de gesubsidieerde activiteit. Het kan bijvoorbeeld gaan om het opleggen van de verplichting om een extra inspanning te leveren om een bepaalde doelgroep te betrekken bij de gesubsidieerde activiteiten of om de activiteiten op de meest milieuvriendelijke manier uit te oefenen. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat met het opleggen van oneigenlijke subsidieverplichtingen terughoudendheid dient te worden betracht (Kamerstukken II 1993/94, 23 700, nr. 3, p. 66). Als het college van deze aanvullende mogelijkheid gebruik maakt moet dat duidelijk gemotiveerd worden.

In artikel 4:41 van de Awb is bepaald dat in bepaalde gevallen de subsidieontvanger, voor zover het verstrekken van de subsidie heeft geleid tot vermogensvorming, daarvoor een vergoeding verschuldigd is aan het bestuursorgaan. Het gaat daarbij om de volgende gevallen:

- als de subsidieontvanger voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen vervreemdt of bezwaart of de bestemming daarvan wijzigt;
- als de subsidieontvanger een schadevergoeding ontvangt voor verlies of beschadiging van voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen;
- als de gesubsidieerde activiteiten geheel of gedeeltelijk worden beëindigd;
- als de subsidieverlening of de subsidievaststelling wordt ingetrokken of de subsidie wordt beëindigd, of
- de rechtspersoon die de subsidie ontving wordt ontbonden.

Deze vergoedingsplicht echter geldt alleen als hierin is voorzien in de verordening of subsidieregeling, of – als deze ontbreken – in de subsidiebeschikking. Daarbij moet zijn bepaald hoe de hoogte van de vergoeding wordt berekend (dit hoeft geen volledige compensatie te betreffen). Met het vierde lid krijgt het college de bevoegdheid om hier uitvoering en invulling aan te geven. In de praktijk zal dit alleen aan de orde zijn bij rechtspersonen die jaarlijks subsidie ontvangen, maar het is ook mogelijk in andere gevallen.

Artikel 15 Verstrekking en verantwoording subsidies tot en met € 5.000

Subsidies tot en met € 5.000 kunnen op basis van vertrouwen worden verstrekt; er wordt dan niet standaard om verantwoording gevraagd. In plaats daarvan geldt een actieve meldingsplicht voor de subsidieontvanger bij niet nakoming van de voorwaarden (zie artikel 13). Achteraf kan een risicogeorienteerde controle plaatsvinden bij de subsidieontvanger.

Als de subsidieontvanger al (positief) bekend is zal de subsidie bij een dergelijk klein bedrag meestal direct vastgesteld en uitbetaald kunnen worden. In zo'n geval wordt een eventueel voorschot in één termijn verstrekt en hoeft de subsidieontvanger geen aanvraag voor subsidievaststelling (verantwoording) in te dienen. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden bespaard, terwijl toch het risico voor de gemeente beperkt blijft.

Artikel 16 Verantwoording subsidies vanaf € 5.000

In dit artikel is bepaald op welke wijze subsidieontvangers subsidie vanaf € 5.000 aan het college dienen te verantwoorden; er dient een aanvraag tot vaststelling ingediend te worden (eerste lid), deze bevat een inhoudelijk verslag waaruit blijkt in hoeverre de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht en aan de verplichtingen is voldaan (tweede lid). Ingevolge artikel 11 wordt de wijze van verantwoording al bij het besluit tot verlening van de subsidie aan de subsidieontvanger bekend gemaakt.

Met betrekking tot het inhoudelijk verslag kan vooraf bij de subsidieverlening al zijn aangegeven op welke manieren het aantonen kan plaatsvinden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten worden gebruikt, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie), enzovoort. Het verslag kan ook bestaan uit een algemeen jaarverslag van een rechtspersoon. Het gaat er om dat duidelijk is dat de verkregen subsidie is aangewend voor het doel waarvoor de subsidie werd verstrekt.

Bij subsidies vanaf € 50.000 kan ook een accountantsverklaring worden gevraagd. Verder kan het college, volgens het derde lid, in een subsidieregeling aangeven andere bewijsmiddelen te verlangen. Uiteraard mogen van de aanvrager alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording.

Artikel 17 Vaststelling subsidies van meer dan € 5.000

Het eerste lid bevat – overeenkomstig artikel 4:13 van de Awb – de termijn waarbinnen de beschikking gegeven dient te worden; wel bestaat de mogelijkheid tot verdagen (tweede lid). Het merendeel van de aanvragen zal binnen deze beslistermijn kunnen worden afgehandeld. Meer ingewikkelde aanvragen vergen soms meer tijd. De verdaging van de beslistermijn – voor de duur van ten hoogste de in het tweede lid nader bepaalde termijn – biedt dan uitkomst. Een besluit tot verdaging op grond van het tweede lid is appellabel (dit in tegenstelling tot een mededeling op grond van artikel 4:14 van de Awb dat de – eventueel verdaagde – termijn niet gehaald wordt). Uiteraard mogen van de aanvrager alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording.

Artikel 18 Reservevorming

De figuur van de egalisereserve is gebaseerd op artikel 4:72 van de Awb. Een egalisereserve is een reserve van de subsidieontvanger waaraan als bestemming het dekken van exploitatierisico's is verbonden. De reserve wordt gevormd om tot een gelijkmatige verdeling van lasten te komen. Op grond van artikel 4:58 van de Awb is artikel 4:72 van de Awb alleen van toepassing op per jaar verstrekte subsidie aan een rechtspersoon en bovendien enkel als dat in de ASV, een subsidieregeling of bij de subsidieverlening is bepaald. De verplichting een egalisereserve te vormen als bedoeld in het tweede lid kan dus enkel aan rechtspersonen worden opgelegd, voor jaarlijkse subsidies.

Het college kan bij een verleningsbeschikking voor een subsidie die per jaar wordt verstrekt bepalen dat de subsidieontvanger een egalisereserve dient te vormen (tweede lid). In dat geval komt het verschil tussen het vastgestelde subsidiebedrag en de kosten van de activiteiten waarvoor subsidie werd verleend ten gunste of ten laste van de egalisereserve. De reserve wordt dus gevormd uit exploitatieoverschotten om eventuele toekomstige tekorten op te vangen. Naast een door het college opgelegde verplichting kan op grond van het eerste lid elke subsidieontvanger het college verzoeken een reserve te mogen vormen. Omdat de egalisereserve dient om tekorten in het ene jaar te compenseren met overschotten in het andere jaar, heeft de toepassing hiervan alleen zin bij subsidies die in een reeks van jaren achter elkaar worden verstrekt. Een derde lid is toegevoegd om ook nadere regels te kunnen vaststellen over reservevorming. Dit voor maatwerk waar nodig. Dit kan ook een relatie hebben met artikel 10, lid 1, onder b. Op grond hiervan kan een subsidie geweigerd worden als de aanvrager beschikt over zodanige middelen dat ze ook zonder subsidie de activiteit kan realiseren.

Artikel 19 Hardheidsclausule

Dit artikel bevat een hardheidsclausule, waarin is bepaald dat het college gebonden is aan deze verordening en daarvan in principe niet kan afwijken. In uitzonderlijke gevallen, wanneer toepassing onevenredige gevolgen heeft voor belanghebbenden, kan wel worden afgeweken. De toepassing en motivering daarvan dient duidelijk uit de betreffende subsidiebeschikking en het onderliggende subsidiedossier te blijken. Het kan wegens bijzondere omstandigheden bijvoorbeeld onevenredig zijn om vast te houden aan een termijn in de ASV. Het college kan dan een andere termijn vaststellen.

Artikel 20 Slotbepalingen

De nieuwe verordening treedt in werking op 1 januari 2026 onder gelijktijdige intrekking van de oude verordening. De oude verordening blijft wel van toepassing op aanvragen die zijn ingediend voor deze datum. Een subsidie valt dus of onder de oude verordening of onder de nieuwe, maar nooit onder de oude en de nieuwe subsidieverordeningen tegelijk.